

| Հնկվեմուր :

Ո՞ւծ բախտ ունեցեր են մարդիկ
որ ինչուան հիմա ելած աշխարհակալ
ներուն մէջ խիստ քիչը կրցեր է իր
վախճանին հասնիլ այսինքն աշխարհ-
քիս մեծ մասին տիրել : Այսպիսի աշ-
խարհակաները քիչ են, ինչպէս մեր
Աքամնահապետը, Ակսոստը, Խիւ-
րոս, Աքտաշէս Ա-, մեծն Ազեքսանդր,
Ատտիղաս, Շինկիզիսան, Կափոլէսն
Պոնափառթէ, և ասոնց նմանները .

բայց ամէնէն անուանի է իր սոսկալի
բռնակալութեամբը | Էնկթիմուր,
որ բոլոր Դպիան արիւնլուայ ըրաւ, ու
Նդկաստանէն ինչուան Ակ ծովը ոտ-
քի տակ առաւ : Արիայն | Էնկթիմու-
րը եղաւ որ ոչ միայն շատ թագաւո-
րութիւններ վերցուց, այլ և զանա-
զան թագաւորութիւններ կանգնեց:
Ուրիշին աշխարհակալներուն տէ-
րութիւնը գրեթէ իրենց հետ վերջա-

ցաւ . իսկ ասոր ցեղը ինչուան իրեք չորսհարիւրտարիթագաւորեցնդ կաստան , գրեթէ ինչուան մեր օրերը :

Ի էնկթիմուր կամ Ծփմուրլէնկ անունը կելէ Ակմուր անունէն որ երկաթ ըսելէ , ու լնկ բառէն որ կաղ կընշանակէ . վասն զի թագաւորելէն առաջ Ախսթան քաղաքը պաշարած ժամանակը ձիէն ընկեր ու մէկ ոտքը վնասուեր է եղեր¹ : Շարձրահասակ էր կըսեն , լայն ճակատով , Ճերմակ ու երկայն մազերով : Ծանր ու դաժան էր բնութեամբ , կատակ ու խաղ չէր սիրէր , ստութեան սաստիկ թշնամի էր . միտքը դրած բանը ոչ երբէք կըփոխէր , տուած հրամանը ոչ երբէք ետ կառնէր . անցած դացած բանին վրայ ամենեին չէր ցաւէր , ըլլալու բաներուն համար ալ ամենեին հոգ չէր ընէր : Շանաստեղծներէն աւելի բժիշկներն ու օրէնսդէտները սիրել կըցուցընէր , շէխերուն ու կարդացողներուն ալ շատ պատիւ կընէր : Աստրինջ խաղալու խիստ վարպետ էր : Ի ն սիրած գրքերը՝ պատերազմի պատմուիներ ու քաջ մարդկանց վարքերն էին . այնպիսի սուր յիշողութիւնն ալ ունէր որ մէյմը լսածը կամ կարդացածը ալ չէր մոռնար : Պատերազմի մէջ մեծ վարպետութիւնը աս էր որ իր թշնամիներուն ամէն մէկ բանին առաջուց կըտեղեկանար՝ Ճամբորդներու , լրտեսներու ու տէրվիշներու ձեռքով . զօրքերն ալ այնչափ կըսիրէին զինքն որ կեանքերնուն հետ բոլոր ունեցածնին ալ իրեն համար կըդնէին :

Վ սանըեօթը տարեկան եղած ատենը սկսաւ մեծամեծ քաջութիւներով օդնել էմիր Հիւսէյինին՝ Ծառուքաստանի խանին դէմ , ու յաղթեց անոր : Ամիր Հիւսէյինը որ Խորասանի ու Ավլարէիննէհը ըսուած երկրին թագաւորն էր , Ծառուքաստանին ալ

տիրելէն ետքը , իր քոյրը | էնկթիմուրին տուաւ . բայց ասոնց բարեկամութիւնը շատ չքշեց , սկսան իրարու հետ կոռւրտիլ , ինչուան որ Հիւսէյինին մայրաքաղաքը որ Պալիս կամ Շահէլ կըսուէր՝ առնուեցաւ , Հիւսէյինն ալ իր իշխաններէն սպաննուեցաւ . որով էնկթիմուրը ինքնագլուխ թագաւորեց անոր տեղը 1366 ին , ու աթոռը Ամրողանդ դրաւ (որուն քովերը ծնած էր ինքը) . քաղաքը զարդարեց շէնքերով ու պարտէզներով , ու շատ սիրելի եղաւ իր հպատակներուն , որ իրեն Ծփմուր անուանը վրայ աւելցուցին նաև ասոնք , Կիւրկեան , Աահիպ կիրան , Շիհանկիր . կնիքին մէկ կողմը դրուած էր բասնի , բւտնի . այսինքն ուղղութիւն ազատութիւն . մէկ կողմն ալ իրեք հատասդիրքով կլորներ² : որ աշխարհքիս իրեք կլիմային տիրելը կընշանակեն : Երսունըց տարի գրեթէ անդադարյազթութիւններ ըրաւ իրերկըն դուրս , և միայն ինը անգամ դարձաւ Ամրողանդ ու Պուխարա : Վ սանըեօթը մեծ ու պղտի թագաւորութիւններու տիրեց . արևելք՝ ինչուան Ծինու պարիսպը հասաւ , արևմուտք՝ ինչուան միջերկրական ծովին եղերքը , հիւսիսէն ինչուան Ատւաստանի ներսերը , հարաւէն ինչուան Ագիպտոսի սահմանը . և աս երկիրներուն մէկքանին մէկէն 'ի մէկ յաղթուեցան կամ անձնատուր եղան , շատն ալ տարիներով դէմ դնելէն ետքը առնուեցան :

Ի էնկթիմուրին տիրապետելու սէրը այնչափ սաստիկ էր որ անդադար կըլիչէ եղեր բանաստեղծի մը խօսքը թէ ինչպէս որ երկինքը մէկ լուսուած մը միայն կայ , այսպէս ալ երկրիս վըրայ մէկ թագաւոր մը պէտք է ըլլայ . և երկիրս բոլոր տէրութիւններովն ալ թագաւորի մը փառասիրութիւնը չկընար կշտացընել : Օ արմանք է որ աս ետքի խօսքն ալ գիտնալով ինչպէս չափ չէր դնէր իր փառասիրութեանը . բայց կընանք հա-

¹ Անոր համար տաճկերէն Ագուագ թիմուր ալ կըսուի . Եւրոպացիք ընդհանրապէս թամբւան կանուանեն :

մարձակ լսել թէ գինովցած էր այն չափ անմեղաց արիւնովը որով իրեն զօրքին ամեն կոխած տեղուանքը ներկեց : Իտոր իշտուրքաստանին ու Հնդկաստանի տիրելէն ետե՛ Պարսկաստան վազեց, բոլոր մեծամեծ քաղաքները առաւ, գանձերը կողոպտեց, շատին բնակիչները թրէ անցուց : Պարսկաստանէն մտաւ Ատրպատական, անկէ անցաւ Հայաստան, Արաստան, Ազուանք, ամէն տեղունակոխ ըրաւ . մէկ խօսքով՝ Հայաստանին արդէն փլածուկէսթաղուած աւերակները՝ մնացած բնակիչներուն արիւնովը ներկեց, ու ան երկրին գրեթէ վերջի հարուածը եղաւ : Խնխեղ Ճութիւնները կարդալ ուզողը՝ կրնայ գտնել Հայոց պատմութեան երրորդ հատորին 419 երեսէն ինչուան 430 :

Հայաստանէն նորէն Պարսկաստան անցաւ, ու Ասպահանը պաշարեց . և որովհետեւ քաղաքացիք դէմկեցան ու Արաթարներէն իրեք հազար հոգի ջարդեցին, Էնկիթիմուրը քաղաքը առնելէն ետքը 70,000 մարդու գլուխը կտրել տուաւ ու հրապարակին մէջ բուրգի ձեռվ դիզեց : Խոքը վազեց մեծ Արաթարստան, ու Շինկիզիանից եղէն Ատոխթամը խանին հետ սաստիկ պատերազմ ըրաւ 1390ին, անոր զօրքը ջարդեց ցրուեց, զինքը հալածեց փախցուց, ու Ա ոլկակամ Վթիլ գետին քովերը մեծ յաղթանակ ընելէն ետեւ դարձաւ Ամըրդանդ : Ձմեռը հոն որջացած գազանի մը պէս անցընելէն ետքը, գարնան նորէն յարձակեցաւ Պարսկաստան, անկէ Պաղտատ և բոլոր Աիջագետք . ութը տարի ահագին փոթորկի պէս բոլոր ան տեղուանքը տակն ուվրայ ընելէն ետեւ, 1398ին մտաւ Հնդկաստան, Տէլի ու Բաշմիր քաղաքները առաւ, ու նորէն դարձաւ Ամըրդանդ : Տարի մը չհանգչեցաւ, նորէն ելաւ եկաւ Արաստան ու Հայաստան, և օսմանէան տէրութեան սահմանները հասաւ :

‘Եցին ատենները Աշլութը սուլ-

դան Պայէզիտը կոստանդնուպօլիսը պաշարելու գացած ըլլալով, իրեն իշխանները էնկթիմուրին դիմացը անոր վրայ ամբաստանութիւններ կընէին : Պայէզիտ երբոր լսեց ասքանս, և թէ Աթբաստիան ալ կործաններ են Արաթարները, սաստիկ բարկացաւ ու էնկթիմուրին նախատանաց թուղթ մը խրկեց, և ինքը սկսաւ պատերազմի պատրաստութիւն տեսնել : Էնկթիմուրն ալ լսելով որ Պայէզիտ իր վըրայ կուգայ՝ դէմը ելաւ . Պայէզիտին բանակը անյարմար դիրքի մը մէջ ինալով՝ զօրքերուն շատը ծարաւէն կըմեռնէին . պատերազմի ատենը երբոր թագաւորը փախչելու վրայ էր՝ ձին գլորեցաւ ընկաւ, Արաթարներուն զօրավարներէն մէկն ալ մէկն վրան վազեց բռնեց ու Էնկթիմուրին դիմացը տարաւ Ա՛ռւսատղով ու քանի մը զօրապետներով : Էնկթիմուրը շատ անուշութեամբ վարուեցաւ սուլդան Պայէզիտին հետ, և իրեք հատ փառաւոր վրաններ՝ տուաւ իրեն, երդում ալ ըրաւ որ զինքը ըսպաններ : () սմանցիք ուզելով իրենց թագաւորը ազատել, գետնի տակէն ինչուան Պայէզիտին վըրանը ճամբայ բացին . բայց բանը իմացուեցաւ, Էնկթիմուրն ալ ապսպըրեց որ Պայէզիտին ոտքը ըրդթայ զարնեն ու երկրթէ դռնով բռնակարանի մը մէջ փակեն : Այս հնարեցին ան խօսքը թէ Էնկթիմուրը թուչունի վանդակի մը մէջ դնել տուեր է զՊայէզիտ : Բայց սուլդան Պայէզիտ տարի մը չանցած սրտին ցաւէն հիւընդցաւ ու մեռաւ 1402ին :

Էնկէ ետքը . Օ միւռնիւ քաղաքն ալ որ Հռոդոսի ասպետներուն ձեռքն էր՝ տասնըհինգ օր պատերազմելէն ետքը առաւ, զամէնքը ջարդեց, գըլուխներն ալ կէս մը քաղքին դռներուն դիմացը լեցընել տուաւ, կէս մըն ալ ասպետներուն օդնութիւն հաս-

նող նաւերուն մէջ նետեց : Եշրոր գարձաւ գէպ՝ ՚ի փոքը ՚յսիա , պզտի քաղքի մը տղաքը զուրանը ձեռուը նին կարդալով դիմացը ելան որ բըռնաւորին սիրտը կակլցընեն . բայց ան գաղանը երբոր մտքերնին իմացաւ , հրամեց ձիաւոր զօրքերուն որ բոլոր անմեղ տղաքը կոխկըռտելով սպաննեցին : Ա երջապէս ետքի անգամն էր որ յօնաթարստան դարձաւ . կարծես թէ կշտացեր էր արիւնով , յօդներ էր մարդ ջարդելով , ձանձրացեր էր գեղեր քաղաքներ կործանելով : Ի այց չէ . փառասիրութիւնը կշտանալ չունի . միտքը դրաւ որ ՚Ոի նացւոց վրայ վազէ , և ան ընդարձակ երկրին ալտիրէ : Չմեռը ցուրտ ատեն ճամբայ ելաւ , սաստիկ ջերմէ բըռնուեցաւ , ու 69 տարուան մեռաւ 1405ին :

Եշրունըվեց որդիք ու թոռներ թողուց , բայց ասոնք իրարու հետ կռուըտելով փնտացան . միայն պզտի որդւոյն թագաւորութիւն որ Շահուկս միրզա կըսուէր՝ հարիւր տարիի չափ դիմացաւ , ետքը ան ալ իրեք չորս տէրութիւն բաժնուեցաւ :

՚յս կարծ պատմութենէս ալ կիմացուի որ Ա էնկթիմուրը սոսկալի բըռնաւոր ու մեծ աշխարհակալեղած է , բայց խիստ գէշ թագաւոր , ամէնուն սարսափելի և ամէնուն ատելի : Խնչպէս որ ըսինք , Ճշմարիտ խօսքը միշտ կըսիրէ եղեր , թէ և իրեն նախատինք մը երեւնայ : ()ը մը քանի մը իշխաններով բաղնիքի մէջ եղած ատենը , ուրախութեան համար ՚յսմէտ իիրմանի անունով բանաստեղծին կառաջարկէ որ հոն եղողներուն մէյմէկ գին կտրէ . անիկայ ալ ուրիշներուն գինը կտրելէն ետքը՝ երբոր կարգը Ա էնկթիմուրին կուգայ , “Հրամանքիդ գինը երսունըհինդ փող է , կըսէ : Պատասխան կուտայ թագաւորը թէ “՚յնչ կըսես . միայն աս վրայի ղենջակս այդչափ կարժէ , — “Ես ալ անոր համար այդչափ գին կտրեցի հրամանքիդ , կըսէ , ու մեծ պարգե-

ներ կառնէ թագաւորէն :

Ա էնկթիմուրին մարմինը զմուսեցին , ու եբենոս տապանով Ամըրդանդ թաղեցին . վրան ալ ազնիւքար մը ձգեցին , որ ոմանք յասպիս էր կըսէն , ոմանք ալ գեղթափ քար : Երեք հարիւր տարի ետքը՝ իրեն պէս բըռնաւորին մէկն ալ , այսինքն ՚յահմագգուլի խանը , ան գերեզմանը աւրեց , ու վրայի քարը Ա էշհէտ տարաւ :

Վրսեն թէ Ա էնկթիմուր Հայաստանն ու Պարսկաստանը կողոպտելու ատեն , որչափ որ գիրք գտաւ՝ Ամըրդանդ տարաւ , մեծ բերդի մը մէջ պահէց , ու մեծամեծ պատիժներ սպառնացաւ ով որ ան գրքերէն մէկ հատը դուրս հանէ . իսկ ով որ ուզէ կարդալ , ներս մտնէ ու քիչ մը ատեն կարդալէն ետքը դուրս ելլէ . բայց թէ արդեօք հիմա ալ աս գըրքերը կա՞ն թէ չէ՝ որոշ տեղեկութիւնը չունինք :

ԱԾԽԱԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

՚յնդիաց-ոյ պէրունէն ընդհանուր կիմակ :

Իւշպէս որ աս ՚յազմավէպին յառաջաբանութիւն մէջ խոստացանք , ահա Եւրոպայի տէրութեանց հիմակուան ընդհանուր վիճակը կըսկինք ատեն ատեն նկարագրել պարզ ու անկողմասէր և զգուշաւոր ոձով , ու միշտ կըջանանք ստոյգ և վաւերական աղբիւրներէ առնել մեր տեղեկութիւնները : Ար և իցէ մարդ ալ երբոր ուզէ Եւրոպայի տէրութեանցը վրայ մտածել , մէկէն ՚ի մէկ միտքը իրեքին կամ չորսին վրայ կերթայ . ուստի մենք ալ ասոնց ամէն մէկուն վրայ մէյմէկ քիչ տեղեկութիւն տալ ուզելով , առաջ ՚յնգլիայէն կըսկինք :

՚յնգլիացւոց տէրութիւնը գրեթէ աշխարհքիս ամէն կողմը տեղունի , ու ամէն կլիմայի բերք կըրերէ . գրեթէ ամէն տեսակ կըսնք կայ մէջը , ամէն